

מסורת הש"ס

(א) לֹא הִנֵּחֻם הַגָּאֹן עַל מַעֲשֵׂה דָר
 צִיל סִסְקִי, (ב) נִלְקָח (ג) וְ
 נִסְתַּדְּרָן (ד) מִסְתַּדְּרָן (ה) צִיל
 אֵל יֵצֵא (ו) אִישׁ מִמִּקְדָּמוֹ וְשִׁין
 מוֹסֵפֹת עֵינָיו, (ז) לֹא לֹא עָלָה
 הַבְּרִיטָא שֶׁיֵּד הַשְּׁלֵמֹת עֲנִינֹת דָּן
 (ח) אֵל, (ט) צִיל מִי, (י) וְקִרְבָּל
 (כ) כְּפִי אֵינִי, (כא) וְקִרְבָּל אֵל וְעַם
 (כב) שֶׁן, (כג) כְּפִיל: וְשִׁתְּחוּ
 (כד) וְהִלָּל וְהִלָּלִיתָ עִמָּךְ, (כה) סִסְקִי
 פִּיד, (כו) נִיט, (כז) סֵם, (כח) בִּיקָּם
 (כט) בִּימֵי דָר, (ל) צִיל צִילָה
 (לא) מִסְתַּדְּרָן, (לב) וְשִׁתְּחוּ בְּרִיטָא
 (לג) דְּמִלְתָּן, (לד) צִיל דְּלִיטָה
 (לה) מִסְתַּדְּרָן לֵב: וְעַם דִּסָּה עֲשֵׂה
 (לו) אֵל הַבְּרִיטָא וְהִלָּלָה

תוספות הרא"ש

קדשים ודמי עשרה דהשלמה ואיכא נמי
שנינו אחריני טובא ואכא ה"ב (מכילתא)
בין השמשות לבין צה לא חיוב מעילה
לכא לומר למעשה מחשבה ומכפר
לו שהרי בין השמשות כהרף עין ואין
אדם בעולם יכול לעמוד עליו אם לא
היוס און שנתא ליה פסוק. ה"א ליה
לממר למעשה ממש מולה בעלמא שהרי
כבר הווי צ"ד: ולא מצינעא למ"ד צ"ד
מצינא: ולא לצור דלא מפרסמא מלתא
הוי ואכא יחיד מולה צ"ד ואכא ופטור:
אנא אפילו למ"ד לצור מצינא: ואכא
לממר מפרסמא מלתא הוי ואכא יחיד
למולה צ"ד ותולה בעלמא הוא אכא
אמר מולה צ"ד הוא יכד עשה על פינה
עשה: לא משנה איניע דלשנייה. ולא
סליק דאעמיסה למישאל למח ביצורא לצור
פר הלכך לכא לא חיוב מעילה דאכא
צ"ד פטור שייך טפי כיוי דמולה צ"ד
הוא הלכך אינו מציא אכא טלוי:
החיון בדרבך. לילך למתנה הוי ועדיין
הוי צעיר: ואלא צנייה. לר"ע עפרין
דהא החיון בדרבך דכיון דטרודו הוא לא
הוי אכא צ"ד הוי משמע דחורו כהן הלכך
מולה צ"ד הוא ופטור לגמרי: פנה
הוי קאי לוי דבר כורא מלתא משמע.
דהווי לעקור כל הגוף דהא לא כתיב
מדבר ואימא איכפכ דהווי צלטל
במקל ולקיים במקל: יכול יהו פטורין
ביו הווי לעקור כל הגוף וכו' חייבין:
ח"ו ועלם דבר. בא ללמד דבטול מקל
וקיים מקל חייב: ואי משמע כלומר
לוי משמע הוי ועלם דהוי קיים מקל
ובטול מקל: אמר עולא הוי קיי
ועלם מדבר. דהאי ח"מ דועלם שדיא
לדבר דמ"ס נדרשם לפמו וועלם וקיי
הוי ועלם מדבר דמשמע מדבר ולא לא
דבר: חזקיה אמר. מסיפא דקרא
נפקא מכל מלות דמשמע מכל מלות
לא שצת דהוי בטול מקל: וקיים
מקל און מכל מלות לא עבדמ

וְלֹא מִיִּצְעִיָּה לִמְד' לְצוּר מִצִּיּוֹן. דְּכִי הִצִּיּוֹר כִּסְתָרָה זְנוּי דְּהֵא מִפְּרִסְמָה
מִלְתָּה וְלֹא הוּא הָאֵל יִשְׂרָאֵל מִלְתָּה בְּצִד' אֵלֶּה אֲפִסְיוֹ לִמְד' דְּכִי הוּרִי בִּיד' וְעִשׂוֹ
קָהָה עַל פִּיטָהס דְּכָךְ בְּמִצִּיּוֹן עֲלִישָׁה פֻּר וְהִס פְּטוּרִין דְּלִיכָא לִמְמִיר לֹא
מִפְּרִסְמָה מִלְתָּה כֵּל כָּךְ הָאֵל יִשְׂרָאֵל מִלְתָּה בְּצִיט צִיט הוּא אֲפִסְיָה לֹא חוּרָה
בְּצִד' הוּא שְׂטֵרֵי הָאֵל בְּצִיט וְהִס פְּטוּרִין

HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

הורו בית דין פרק ראשון הוריות

וְכִבֵּדִים דְּהוּ בִּיטוּמֵּן מִקְלָה וְקוּיִם מִקְלָה אִו מְכַל מִזֹּת מִדֵּה דְּהוּ בִּיטוּמֵּן מִקְלָה
 וְקוּיִם מִקְלָה וְלֵאמֹר כִּל מִקְלָה שְׂכַבְתָּ דְּהוּ עוֹקֵר כִּל מִקְלָה וְלֵאמֹר מִקְלָה דְּנִדְהָ
 וְדַעְבֹּדְתָּ וְכִבֵּדִים דְּעוֹקֵר כִּל הִרְגוּ: מִזֹּת מִפְרִי מִשְׁמַע: כְּלוּמֵר מִזֹּת
 טוֹבֵא מִשְׁמַע כְּגוֹן נִדְהָ שְׂכַב וְעִבְדֹת דְּהִכִּי מִשְׁמַע וְעֵשָׂה אַחַת
 מִכֵּל מִזֹּת הִ: עֲדַד דְּחֵר מִדֵּה אִו שְׂכַב
 אִו יִעֲבֹדֵהּ וְרִבְרִים אִו רִבְרִים אִו וְלִיטוּמֵּן

HebrewBooks.org ©Moznaini Pub

י"א מרז"א ל"ד ע"ר מ"ח דמפרמא

ולא מבעיא לכו"ד צבור מייתי דמפרסמא
 מלתא אלא אפילו לכו"ד *ב"ד מביאין דלא
 ממפרסמא מלתא אי הוה שאל הוה אמרין ליה
 אמר ר' יוסי בר אבין ואיתימא רבי יוסי בר
 זבדא משל דסומכוס למה דהדר דומה
 לאדרס משכבא כפרתו בין השמשכה נתכפר לו
 מבעינן? נתכפר לו ספק משחשכה נתכפר לו
 שאין מביא אשם תלוי ולא מבעיא לכו"ד ב"ד
 מביאין דלא אפרסמא מלתא אלא אפילו
 לכו"ד צבור מביאין דמפרסמא מלתא והוה
 אמרין ליה דהכא *בספק מבעור יום ספק
 משחשכה אי שאל לא אשכח אינש
 דמשייליה: אמר לו בן עזאי מאי שנא מן
 הירושב כו': שפיר קאמר ליה ר"ע לכן עזאי
 דאמר דהא החזיק בדרך איכא בינייהו תנא
 עזאי חייב דהא בביתא איתיה לר"ע *פסור
 דהא החזיק בדרך: הורו לו ב"ד לעקור את
 ככל הגוף: ת"ר *ונעלם דבר ולא שיעקר
 המצוה כולה כיצד יאמרו אין נדה בתורה
 אין שבת בתורה אין עבודת כוכבים בתורה
 יכול יהו חייבין ת"ל ונעלם דבר ולא שתתעלם
 מצוה כולה הרי אלו פטורין אבל אמרו יש
 נדה בתורה אבל הכא על שומרת יום כנגד
 יום פסור יש שבת בתורה אבל המוציא
 ממשותף היחיד לרשות הרבים פסור יש עבודת
 כוכבים בתורה אבל המשתחוה פסור יכול יהו
 פטורין תלמוד לומר ונעלם דבר ולא כל הגוף
 אמר מר יכול יהו פטורין ואי בקיום מקצת
 וכיכול מקצת פטורין ובעקירת כל הגוף
 פטורין במאי חייבין תנא הכי קא קשיא ליה
 אימא דבר כולה מילתא משמע ת"ל ונעלם
 דבר מאי משמע אמר עולא קרי ביה ונעלם
 דממכר חזקה אמר אמר קרא יעשו אחת מכל
 מצות מכל מצות ולא כל מצות מצות תרתין
 ממשמע אמר ר"נ בר יצחק מצות כת' רב אשי
 אמר *יליף דבר דבר מזקן ממרא דכתיב ביה
 בזקן ממרא *כי יפלא ממך דבר לא תסור מן
 הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל מה ממרא
 הדבר ולא כל דבר אף בתוראה דבר ולא
 ככל הגוף אמר רב יהודה אמר שמואל אין
 כ"ל חייבין עד שיווי *בדבר שאין הצדוקין
 מודין בו אבל בדבר שהצדוקין מודין בו
 פטורין מאי מעמא זיל קרי בי רב הוא תנן יש

נדה בתורה אבל הבא על שומרת יום כנגד יום פטור ואמאי שומרת יום כנגד יום הא כתי' ^א: וספירה לה מלמדי נ'ספופרת אחד לאחד דאמרי העראה שריא גמר ביאה הוא דאסירה הא נמי כתיב ^ב: את מקורה הערה דאמרי כדרכה אסירה שלא כדרכה שריא הא כתיב משכבי אשה דאמרי כדרכה אסור אפי' העראה בשלא כדרכה גמר ביאה הוא דאסור אבל העראה שריא אי הכי אפי' נדה נמי אלא לעולם כדרכה דאמרי העראה באשה דוה הוא דכתיבא ואיבעית אימא ^ג: דאמרי זבה לא הויא אלא ביממי דכתיב ^ד: כל ימי זוכה תנן יש שבת בתורה אבל המוציא מרשות לרשות פטור ואמאי הוצאה הא כתיבא ^ה: לא תוציאו משא מבתיכם [דאמרי הוצאה הוא דאסור הכנסה מותר ואיבעית אימא] ^ו: דאמרי הוצאה ^ז: (והכנסה) הוא דאסירה מושיט וזורק שרי תנן יש עבודת כוכבים בתורה אבל המשתחוה פטור ואמאי המשתחוה הא כתיבא דכתיב ^ח: לא תשתחוה לאל אחר דאמרי כי אסירה השתחויה כדרכה אבל שלא כדרכה שריא ואיכ'א דאמרי השתחויה גופה כדרכה הוא דאסירי דאית בה פשוט ידים ורגלים הא השתחויה דלית בה פשוט ידים ורגלים שריא

תוספות

[illegible]

עין משפט
נר מצוה

ל א מ"י פ"ב מהל' שגגות הל' א
ופי"ד הל"ב סמג עשין ר"ז:
ל"א ב מ"י שם פי"ד הלכה ה':
ל"ב ג ה ו ד מ"י שם הלכה ב':
ד [מ"י] פ"ו מהל' איסורי ביאה הלכה
: [ז]

תורה אור השלם

1. ואם לא עזרת ישראל אשר
 וגעל דבר מניני הקהל ועשו
 אחת מכל מצות ה' אשר
 תשישקו ואמרו: יקראו
 כהן ויפאל ופסח דבר מלשונם
 כי על דם בן דוד ודן ודן בן
 עזריאל ריבם בשערך וקמת עליה
 לא תקום אשר יבחר ה' אליך
 ב: ובריום כ
 3. ואם נזרחה מזובת וספרה לה
 שבעת ימים ואחר תטהר:
 יקראו כהן
 4. ואיש אשר ישבע את אשתו
 וגלה את ערותה את מקרה הדין
 וזלה נקלה את מקור דבר ונברחו
 שניהם מן המקום: יקראו כהן
 5. על המשבע את אשתו
 וכל ימי הולדתה וכל ימי
 הולדת כל אשר תשב עליה קטא
 ידעה: קטמא נרחה:
 יקראו כהן
 6. ואל תוציא מן מקומותיכם
 השבת לך מלפניה לא תעשו
 וספרתם את יום השבת כאשר
 צויתא את אבותיכם:
 יסמרו כ
 7. כי לא תשתחוו לאל אחר כי
 קא שמו אל קא אחא:

מוסף רע"י

בדבר שאין הצדוקין מודין בו.
 שאין טעמו מפורש כמורה בזה
 אלא במשנה או בדברי האמוראים
 (סנהדרין לג:). וי"ל קרי בי רב הוא.
 תימקום של בית רבן יודעין שאינו
 כלום (שם).

דבינו חננאל (המשך)

[illegible]

רבינו חננאל

צבור [ורבנן] סברי כ"ד
משלימין לרוב צבור] איצית
ותמא ורנא דר' ושמו ר' אבהו
הקלח ורנא תמימין ר' שמעון
דאמר רבנא מיתין כ"ד מיתין.
ר' ופוטרי דקתני ר' ימי אצבור.
ורמייחין דקתני [ורבנן] נה.
אצבור. והא דר' שמעון משפט
לצבור תורא דאמר ר' שבע
שפשה ורנא כ"ד מיתין
ו[א] תמימין ר' יהודה דתן.
א' כספא דפרקין ורנא דר' ורנא
א' ק' בשבטין כ"ד ר' דברי
ר' יהודה. א' ציתת תימא כנא
שחטא ר' בשבטין ור' ורנא
ש' קל א' ור' אפי' אצבור
שבטין כ' קל ורנא תמימין
ר' ר' ר' אלעזר דתנא
לצבור רשבי' אומר משמו
ר' תמא ר' ח' ור' ח' דר' ורנא
ר' שמעון דר' מאיר כ"ד ורנא
בשבטין ובמנא. ורנא איתקרא
דרב תמימין ורנא כ"ד ורנא
אמר שמואל דרמייחין ר' ורנא
תורא ומתאמלא ורנא לתת

(ח) ג' רבינו נכונה. (צ) ג' שלט ומחנה
מני וג' רבינו נכון מאלד. (ג) לג' שלט
ומחנה ב"ד צהן פ"י שידעו צנחיים
שטעו וע"י חוס' ונראה דרבינו ל"ג
מלת צהן לל"ק.